

Nr 11.

Af herr **Meurling m. fl.**, om anslag till personligt nykterhetsarbete.

Vid 1908 års riksdag väcktes af undertecknad Ekman motion om anslag till befrämjande af personligt nykterhetsarbete. I motiveringen till motionen anfördes följande:

»Bland vapen, som vid den svåra men betydelsefulla kampen mot dryckenskapslasten kunna komma till användning, är enligt min tanke *det personliga inflytandets makt* ett af de verksammaste. Då nykterhetsarbetet numera erkännes vara icke blott den enskildes, utan i väsentlig mån äfven en statens och kommunens angelägenhet, bör det jämväl för stat och kommuner framstå såsom synnerligen viktigt att främja just det personliga nykterhetsarbetet.

Ett sätt härför vore, att kommuner med sammanträngd befolkning, där behovet af dylikt arbete gör sig mest gällande, anställde lämpliga, för ändamålet utbildade nykterhetsarbetare med uppgift att söka personligen inverka på de fallna, att besöka deras familjer för att bringa råd och hjälp, att stödja de upprättade och att varna de obefästade.»

Hufvudvikten vid verksamhetens bedrivande ligger på anställandet af en lämplig, för ändamålet utbildad eller eljest kompetent person med förmåga att väcka förtroende och utöfva ett starkt personligt inflytande på så väl ungdomen som de i lasten bortkomna. Kostnaden bör för ett större samhälle, där gifvetvis behovet af ett sådant särskildt arbete är mest framträdande, icke blifva synnerligen kännbar. I mindre samhällen torde lämplig person i enahanda syfte kunna anställas för betydligt ringare kostnad, i det att antingen befattningen kan förenas med annan aflönad sysselsättning, eller ock två eller flera smärre kommuner, där de lokala förhållandena det medgifva, kunna förena sig om en gemensam nykterhets-

arbetare. Då ändock utgiften för en dylik persons anställande för en eller annan mindre kommun torde förefalla afskräckande, uppstår frågan, huruvida ej staten i hela samhällets intresse här bör träda uppmuntrande och hjälpare emellan. Helt visst skulle ett synnerligen kraftigt stöd lämnas nykterhetsarbetet och de sedliga sträfvandena öfverhufvud, om Riksdagen ville bevilja ett årligt anslag till befrämjande af personligt nykterhetsarbete i ofvan angifvet syfte. Af detta anslag borde, efter Kungl. Maj:ts bepröfvande och i den mån anslaget därtill lämnat tillgång, understöd utdelas till kommuner, som däraf äro i behof, under förutsättning att de äfven själfva bekosta någon del af de med sagda arbete förbundna utgifterna.

Under antagande att tills vidare dylikt understöd komme att erfordras i åtminstone ett par kommuner inom hvarje län, skulle för ändamålet ett anslag af 24,000 kronor vara erforderligt. Beloppet torde böra anvisas af de till nykterhetssakens befrämjande afsatta brännvinsmedlen eller, om det mot förmodan icke låter sig göra, uppföras på extra ordinarie stat.

I förhoppning, att de sålunda framkastade tankarna, därest de vinna Riksdagens beaktande, äfven måtte af de kommunala myndigheterna omfattas med intresse och tillmötesgående, hemställes härmed vördsammast,

att Riksdagen måtte för år 1912 anslå ett belopp af 24,000 kronor till befrämjande af personligt nykterhetsarbete i det syfte, här ofvan angifvits.

Stockholm den 20 januari 1911.

Ch. Meurling.

C. A. Danielsson.

E. Räf.

Edvard Johansson.